

“ต้นกล้าวิชาการ”: นวัตกรรมจัดการความรู้ในศตวรรษที่ 21

"Ton Kla Wichakan ": Knowledge Management Innovation in the 21st Century

มานะ สินธุวงษานนท์, ศษ.ด. (Mana Sinthuwongsanont, Ph.D.)^{1*}

Received : September 19, 2019
Revised : November 13, 2019
Accepted : November 28, 2019

บทคัดย่อ

บทความนี้กล่าวถึง “ต้นกล้าวิชาการ” ที่เป็นแนวทางในการจัดการความรู้ที่ถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมในการจัดการความรู้ของ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ซึ่งหมายถึงกระบวนการในการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ มีความพร้อมและความเข้มแข็งทางวิชาการที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงาน เป็นการ บูรณาการการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้บรรลุความสำเร็จ คณะศึกษาศาสตร์จำเป็นต้องพัฒนาปรับปรุงองค์กรของตนเองเพื่อสร้างศักยภาพ ในการปฏิบัติงาน โดยการกระตุ้นให้อาจารย์และบุคลากรมีความรู้ในการปฏิบัติงาน พัฒนางานในหน้าที่ให้ดีที่สุด เพื่อมุ่งความสำเร็จ ขององค์กรและบุคคล เพื่อความสำเร็จและเป็นเลิศในการปฏิบัติงานที่ตนเองรับผิดชอบในศตวรรษที่ 21 ซึ่งบริบทของสังคมโลกได้ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา กระบวนการในการจัดการความรู้ในแนวทางของ “ต้นกล้าวิชาการ” ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดตัวบ่งชี้ความรู้ 2) การสร้างและแสวงหาความรู้ 3) การจัดความรู้ให้เป็นระบบ 4) การประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) การเข้าถึงความรู้ 6) การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และ 7) การทำให้การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน แนวทางในการ ดำเนินการ “ต้นกล้าวิชาการ” เริ่มด้วย 1) การกระตุ้นส่งเสริมให้ค้นหาความต้องการจำเป็นในการปฏิบัติงาน 2) การเรียนรู้และ แสวงหาความรู้ร่วมกัน 3) การให้คำปรึกษาหรือเป็นที่ปรึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีประสบการณ์ในคณะ และ 4) การหาเวทีและสร้าง โอกาสให้นำเสนอผลงานวิจัยและวิชาการ โดยการจัดประชุมวิชาการระดับชาติเพื่อเผยแพร่ผลงาน การดำเนินการตามแนวทาง “ต้น กล้าวิชาการ” ของคณะศึกษาศาสตร์ จึงถือเป็นนวัตกรรมในการจัดการความรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนา งาน พัฒนาคน และพัฒนาองค์กรในยุคใหม่

คำสำคัญ : ต้นกล้าวิชาการ, นวัตกรรม, การจัดการความรู้

¹อาจารย์ สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
(Lecturer of the Faculty of Education, Vongchavalitkul University)

* ผู้เขียนหลัก (Corresponding author)
E-mail: mana13311@hotmail.com

Abstract

This article presents “Ton Kla Wichakan” which is a guideline for knowledge management innovation of the Faculty of Education, Vongchavalitkul University. This indicates the process of lecturer and other faculty staff development to let them improve knowledge, ability, experience, readiness, and academic strength to perform their task. “Ton Kla Wichakan” integrates learning with task performing for an achievement. The Faculty of Education needs to improve its own organization in order to enhance its capacity to work on by encouraging lecturer and staff to obtain knowledge related to work, performing their duties to the best aiming to focus on the success of the organization and individuals, which is the success and excellence in job responsibility in the 21st century. As the context of the global society has changed over time, a process of knowledge management, “Ton Kla Wichakan” consists of 7 steps: 1) knowledge identification 2) knowledge formation and knowledge investigating 3) systematic knowledge management 4) knowledge processing and refining 5) knowledge accessing 6) knowledge sharing and 7) making learning as a part of work. Guidelines of action for “Ton Kla Wichakan” start with 1) stimulating and encouraging individuals to find out needs for work, 2) learning, seeking and sharing, 3) advising or mentoring by experienced instructors in the faculty 4) providing a forum and creating opportunities for research and academic presentations by organizing national conferences for lecturer and staff to present their works. Thus implementation of the guidelines “Ton Kla Wichakan” of the Faculty of Education is a knowledge management innovation in the 21st century leading to success of work development, human resource development and organization development in this new era.

Keywords: Ton Kla Wichakan, Innovation, Knowledge Management

1. บทนำ

บทบาทภารกิจที่สำคัญของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตงานวิจัย และสร้างผลงานทางวิชาการอย่างมีคุณภาพ สามารถเผยแพร่สู่สังคมวิชาการได้อย่างกว้างขวาง เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนางานทางด้านวิชาการ เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในอนาคตยุค ดิจิทัล (Digital Revolution) และการพัฒนาประเทศให้เข้าสู่การเปลี่ยนแปลง สู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ สังคมคาดหวังว่าสถาบันหลักในการผลิตและสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาดาต้าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพ, 2558) การพัฒนางานวิจัยและงานวิชาการที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณาจารย์ที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ เพื่อค้นหาและต่อยอดพัฒนาสู่สิ่งที่ดีที่สุด การพบปัญหาและแสวงหาแนวทางและนวัตกรรมที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการจัดการความรู้สำหรับนักปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาองค์กร และบรรลุเป้าหมายความเป็นชุมชนเป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในการทำงาน (วิจารณ์ พานิช, 2548)

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นกระบวนการที่เกิดจากการปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์สะสมไว้ในตัวบุคคล ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และรวบรวมจัดระบบนำไปสู่การพัฒนางาน สร้างองค์ความรู้ เผยแพร่องค์ความรู้และการนำองค์ความรู้และความเข้าใจในการทำงานร่วมกันของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในองค์กรมาเก็บรวบรวมและเรียบเรียงไปใช้ประโยชน์ในการสร้างคุณค่า เพื่อความแตกต่างและพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น (สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2550) ประเภทของความรู้ตามแนวคิดของ Elias (2004. อ้างใน สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2550) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) ความรู้ฝังลึก (Implicit Knowledge) เป็นความรู้เฉพาะตัวที่เกิดจากประสบการณ์ การสนทนา การฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความเชื่อ เจตคติ ของแต่ละบุคคล 2) ความรู้แจ้งชัด (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดจากบุคคล ด้วยการบันทึกในรูปแบบต่างๆ และ 3) ความรู้ที่เกิดจากวัฒนธรรม (Culture Knowledge) เป็นความรู้ที่เกิดจากความเชื่อ ศรัทธา ซึ่งเกิดจากผลสะท้อนกลับของตัวความรู้และสภาพแวดล้อมขององค์กร จะมีการพัฒนาความเชื่อร่วมกัน

เกี่ยวกับธรรมชาติขององค์กร ความสามารถหลักขององค์กร ซึ่งก็คือวัฒนธรรมขององค์กรนั่นเอง แต่ Michael Polanyi และ Ikujiro Nonaka (อ้างในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550) ได้จำแนกความรู้เป็น 2 ประเภท คือ 1) Explicit Knowledge เป็นความรู้ที่เปิดเผย ชัดแจ้ง เด่นชัด เป็นความรู้ที่เป็นเหตุเป็นผล สามารถถ่ายทอดออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น เอกสาร หรือวิชาการ ตำรา คู่มือปฏิบัติงาน หนังสือรายงานต่างๆ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และ 2) Tacit Knowledge เป็นความรู้ที่ฝังลึกแฝงอยู่ในตัวของแต่ละบุคคล เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภูมิปัญญาหรือพรสวรรค์ต่าง ๆ เป็นความรู้ที่สื่อสารหรือถ่ายทอดด้วยลายลักษณ์อักษรได้ยาก แต่สามารถแบ่งปันได้

การจัดการความรู้ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เป็นการบริหารจัดการที่ส่งเสริม สนับสนุนสร้างบรรยากาศให้คนในองค์กรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อให้ความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) ไม่สูญหายไป และสามารถแสดงออกมา เป็นความรู้ที่ปรากฏชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) แลกเปลี่ยนแบ่งปันและเกิดประโยชน์แก่บุคคลอื่นไปใช้ในการปฏิบัติงานและสร้างนวัตกรรมให้กับองค์กร เป้าหมายสุดท้ายของการจัดการความรู้ คือการที่กลุ่มคนที่ดำเนินการจัดการความรู้ร่วมกัน มีชุดความรู้ขึ้นใช้เองตลอดเวลา (วิจารณ์ พานิช, 2548) ความรู้เป็นสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในเชิงปฏิบัติ และทักษะ ความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยินได้ฟังการคิดหรือการปฏิบัติ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2552) การนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติงานคือการแสวงหาวิธีการปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) ที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งแนวปฏิบัติที่ดี จะเป็นสิ่งกระตุ้นจูงใจให้บุคลากรในองค์กรมีความมุ่งมั่นและเพียรพยายามในการปฏิบัติงาน พัฒนางานในหน้าที่อย่างดีที่สุดเพื่อความสำเร็จหรือความเป็นเลิศในผลของการปฏิบัติงานที่ตนเองรับผิดชอบ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2552) และผลที่ได้จากการจัดการความรู้ของคณะศึกษาศาสตร์ จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาโดยตรง ทั้งนี้จะได้นำเสนอสาระของบทความซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ แนวคิดโครงการ “ต้นกล้าวิชาการ” กระบวนการจัดการความรู้และแนวทางการดำเนินการสู่ความสำเร็จ

“ต้นกล้าวิชาการ”: การจัดการความรู้ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ต้นกล้าวิชาการคือกระบวนการในการพัฒนางานพัฒนาคุณภาพอาจารย์และบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์ให้มีความรู้ความสามารถมีสมรรถนะและความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อให้มีความพร้อมที่จะนำความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์ทางด้านวิชาการแก่ผู้รับบริการและบุคคลทั่วไป โดยการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ที่ได้มีการศึกษา แสวงหาความรู้ วิธีการ และแนวทางในการปฏิบัติงาน นำไปสู่การปฏิบัติงานตามภาระงาน และปรับปรุงแก้ไขพัฒนา วิธีการในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและดีขึ้นตลอดเวลา เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและมีการประเมินผลงานระหว่างปฏิบัติ พร้อมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไข และนำไปปฏิบัติ เพื่อแสวงหาวิธีการปฏิบัติงานที่ดี เพื่อนำไปเผยแพร่ แบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ให้บุคคลอื่นได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ซึ่งจะทำให้คณะศึกษาศาสตร์เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีได้มีเพียงการแสวงหาความรู้มาเพื่อปรับใช้เท่านั้น แต่ยังมีการสร้างความรู้ใหม่ พัฒนาต่อยอดและถ่ายทอดความรู้ ทั้งองค์กร ซึ่งจะทำให้องค์กรเจริญเติบโตและพัฒนาต่อเนื่อง ภายใต้บริบทของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (สนานจิตร์สุคนธ์ทรัพย์, 2550)

จากภาระงานที่อาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลต้องปฏิบัติเป็นประจำคืองานสอนงานวิจัย และงานพัฒนาทางด้านวิชาการ การจัดทำเอกสารประกอบการสอน การจัดทำสื่อการผลิตคิดค้น เทคนิค วิธีการสอน การสร้างหรือนำนวัตกรรมมาใช้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ในภาระหน้าที่ของอาจารย์ประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามที่ต้องการรวมทั้งการวิจัยไม่ว่าจะเป็น การทำการวิจัยเอง หรือเป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาหรือบุคคลทั่วไป ประกอบกับภาระสำคัญประการหนึ่ง ก็คือการพัฒนาตนเองของอาจารย์ก็ต้องดำเนินควบคู่กันไป คือการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งยังมีการพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งค่อนข้างน้อย จากองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรและองค์ความรู้ที่อยู่ภายนอกองค์กร หลอมรวมสร้างเป็นแนวปฏิบัติของคณะให้อาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ได้นำไปบูรณาการ การปฏิบัติงานในภาระหน้าที่การสอนควบคู่กับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นแนวทางที่บุคลากรในคณะมีความเห็นร่วมกันว่าควรมีการดำเนินการควบคู่กันไป โครงการ “ต้นกล้าวิชาการ” ซึ่งเป็นโครงการเตรียมผลงานทางวิชาการเช่น การจัดทำเอกสารประกอบการสอน การทำงานวิจัย การคิดค้นและนำนวัตกรรม

มาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อสร้างองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในคณะ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาเอกสารประกอบการสอนหนังสือหรือตำราเพื่อส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นการจัดการความรู้ที่ดึงเอาความรู้ความสามารถประสบการณ์ที่ฝังอยู่ในตัวบุคคลของอาจารย์ในคณะซึ่งล้วนแต่มีประสบการณ์และความรู้มากมายมาแบ่งปันและจัดทำในรูปแบบของความรู้ซึ่งบุคคลในคณะศึกษาศาสตร์เข้าถึงได้ง่ายและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการและพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์

2. กระบวนการจัดการความรู้

กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process) ที่คณะศึกษาศาสตร์นำมาใช้เป็นรูปแบบที่ช่วยให้การพัฒนาความรู้ 7 ขั้นตอนดังนี้ (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 2558)

- 1) การบ่งชี้ความรู้ เช่น พิจารณาเป้าหมายคืออะไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเราจำเป็นต้องรู้อะไร ขณะนี้เรามีความรู้อะไรบ้าง อยู่ในรูปแบบใดอยู่ที่ใด
- 2) การสร้างและแสวงหาความรู้ เช่น การสร้างความรู้ใหม่ แสวงหาความรู้จากภายนอกรักษาความรู้ กำจัดความรู้ที่ไม่ได้แล้ว
- 3) การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ เป็นการวางแผนโครงสร้างความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้อย่างเป็นระบบในอนาคต
- 4) การประมวลและกลั่นกรองความรู้ เช่น ปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้เป็นมาตรฐานใช้ภาษาเดียวกัน ปรับปรุงเนื้อหาไม่สมบูรณ์
- 5) การเข้าถึงความรู้เป็นการทำให้ผู้ใช้ความรู้เข้าถึงความรู้ได้ง่ายและสะดวก
- 6) การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ทำได้หลายวิธีการ Explicit Knowledge อาจทำเป็นเอกสารฐานความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ กรณีเป็น Tacit Knowledge อาจจัดทำเป็นระบบทีมข้ามสายงาน กิจกรรมกลุ่มคุณภาพและนวัตกรรม ชุมชนแห่งการเรียนรู้ระบบพี่เลี้ยง การเยี่ยมตัว การสับเปลี่ยนงานหรือเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นต้น
- 7) การทำให้การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน เช่น เกิดระบบการเรียนรู้จากการสร้างองค์ความรู้ นำความรู้ไปใช้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ หมุนเวียนไปอย่างต่อเนื่อง

3. กระบวนการจัดการความรู้ของคณะศึกษาศาสตร์

ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้ จากบทสรุปการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รวมทั้งวิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะศึกษาศาสตร์ที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนางานด้านวิจัยและการพัฒนางานวิชาการของอาจารย์โดยระบุถึงความต้องการในการจัดทำเอกสารประกอบการสอนตำราการทำงานวิจัยซึ่งสอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำสัมพันธ์กับความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการซึ่งมีการ ดำเนินการดังนี้

การดำเนินการในปีที่ 1 (2558) การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนางานวิชาการงานวิจัย ซึ่งเป็นความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าในการ เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ซึ่งสิ่งที่อาจารย์จะต้องรู้ต้องการที่จะรู้ เช่น แนวทางในการพัฒนางานวิจัย แนวทางในการพัฒนางานวิชาการ ระเบียบว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

การดำเนินการในปีที่ 2 (2559) เป็นการดำเนินการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเพิ่มเติมหลังจากที่ผลการดำเนินการในปีที่ 1 (2558) ยังพบว่าอาจารย์บางส่วนยังมีความเข้าใจไม่ชัดเจน ในรายละเอียดและต้องการการคำแนะนำช่วยเหลือเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิและจากผู้ที่มีประสบการณ์ทั้งการทำงานวิจัยที่มีคุณภาพการพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ

การดำเนินการในปีที่ 3 (2560) จากการประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมาทั้งจากปีที่ 1 ปีที่ 2 พบว่า อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในคณะแม้ว่าจะสามารถพัฒนางานวิจัยได้ดีขึ้น แต่สิ่งที่พบคือการนำเสนอผลงานวิจัยเพื่อการเผยแพร่ยังขาดประสิทธิภาพ ยังขาดความรู้และเทคนิควิธีในการนำเสนอผลงานวิจัยให้บุคคลอื่นเข้าใจและยอมรับเพื่อประโยชน์ทางวิชาการเช่นเดียวกับการนำเสนอบทความทางวิชาการเป็นสิ่งที่อาจารย์และบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์ยังทำได้ไม่ดีและต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านนี้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้ เมื่อทราบความต้องการของอาจารย์และบุคลากรในคณะ ว่าต้องการที่จะเรียนรู้ในเรื่องใดแล้วจึงได้มีการดำเนินการในขั้นตอนที่ 2 คือสร้างและแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการเขียนเอกสารประกอบการสอน หลักการเขียนหนังสือ คู่มือ และ ตำรา ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัย การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งมีการดำเนินการในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องดังนี้

การดำเนินการในปี 2558 และการเชิญบุคคลภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะศึกษาศาสตร์มาให้ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ในการเขียนเอกสารประกอบการสอน

ของอาจารย์ การเขียนหนังสือการเขียนตำราและคู่มือที่ใช้ประกอบการสอนและการปฏิบัติงานในหน้าที่การพัฒนางานวิจัย โดยการสัมมนาการทำงานวิจัยที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การดำเนินการในปี 2559 มีการดำเนินการต่อเนื่องต่อจากปี 2558 ในเรื่องการพัฒนางานวิจัยและงานวิชาการของอาจารย์และบุคลากรในคณะ ซึ่งก็จะเป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาโดยประเมินผลการจัดการดำเนินการในปีแรก พบว่าอาจารย์และบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์ยังคงมีความต้องการพัฒนา ต่อยอดความรู้และประสบการณ์ในการเขียนเอกสารประกอบการสอน การเขียนเอกสารทางวิชาการและการพัฒนาในเรื่องของการวิจัยเพิ่มเติมต่อเนื่องจากปีที่ 1 (2558)

การดำเนินการในปี 2560 จากการทำมีการดำเนินการในการสร้างการแสวงหาความรู้ผ่านมา 2 ปี การพัฒนางานทางด้านวิจัยและงานวิชาการของอาจารย์และบุคลากรในคณะสามารถพัฒนาได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องการปรับปรุงแก้ไขระหว่างการดำเนินการเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นและมีความก้าวหน้าทางวิชาการแต่ปัญหาที่พบของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คืองานวิจัยงานวิชาการมีการพัฒนาขึ้นแต่การนำเสนอผลการวิจัยให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการยังเป็นปัญหา รวมทั้งต้องมีการพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนบทความเพื่อการเผยแพร่ ซึ่งมีการอบรมพัฒนาการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายในคณะและตามเสวนาการเขียนบทความวิชาการขึ้นเพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ความสามารถให้อาจารย์และบุคลากรในคณะ

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

เป็นการจัดวางโครงสร้างในการจัดเก็บความรู้ให้เป็นระบบที่บุคคลทั่วไปสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนางานพัฒนาตนเอง จากองค์ความรู้ที่ฝังลึกในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) ได้ถูกถ่ายทอดบันทึกเป็นเอกสารคู่มือจดทะเบียนความรู้ที่จะแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นสิ่งที่ทำให้อาจารย์และบุคลากรในคณะเข้าถึงได้ง่ายในรูปแบบของคู่มือ เอกสารและสื่อประกอบการบรรยายในรูปแบบต่างๆโดยมีการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ปี 2558 ได้จัดทำคู่มือการจัดการความรู้ฉบับปี 2558 เอกสารคู่มือประกอบการเขียนเอกสารประกอบการสอนการเขียนหนังสือตำราการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ จัดเก็บและเผยแพร่ให้อาจารย์บุคลากรและบุคคลทั่วไปที่เว็บไซต์ของคณะศึกษาศาสตร์ เอกสารรายงานแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice 2558)

ปี 2559 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางวิธีการปฏิบัติงานที่ดีจึงต้องมีการปรับปรุงระบบการจัดเก็บให้เหมาะสมกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จัดทำเป็นคู่มือ

การจัดการความรู้ปี 2559 รายงานการปฏิบัติที่ดี (Best Practice 2559)

ปี 2560 ได้นำเอาเอกสารคู่มือการจัดการความรู้มี 2559 มาปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ความรู้ที่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เช่นการจัดการทำสอน คู่มือการจัดการความรู้ปี 2560 เอกสารคู่มือแนวทางการเขียนบทความทางวิชาการเอกสารแนวทางการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้

เป็นการดำเนินการในการปรับปรุงแก้ไขเอกสารคู่มือให้สมบูรณ์ทำให้เอกสารคู่มือการจัดการความรู้ถูกต้องเหมาะสมที่จะให้อาจารย์และบุคลากรนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น การนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงพัฒนา ให้เป็นองค์ความรู้ที่พิจารณาแล้วว่าสามารถนำไปใช้ในการปรับปฏิบัติงานและจะประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายตามภารกิจ

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้

เป็นขั้นตอนที่มีการดำเนินการที่จะทำให้ผู้ใช้ความรู้คืออาจารย์บุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์และบุคคลทั่วไปมีโอกาสเข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่าย ดำเนินการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เว็บไซต์ของคณะศึกษาศาสตร์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ การเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การประชุมของคณะศึกษาศาสตร์ การประชุมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลงานวิชาการระดับชาติของคณะศึกษาศาสตร์ การเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนบทความทางวิชาการสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การจัดทำคู่มือการจัดการความรู้ การทำเอกสารประกอบการสอนการเขียนหนังสือตำราเอกสารคู่มือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อการพัฒนาวิชาและเพื่อการเผยแพร่เข้าไปใช้อย่างทั่วถึง

ขั้นตอนที่ 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

ดำเนินการจัดรวบรวมองค์ความรู้ที่เป็น Explicit Knowledge จัดทำเป็นคู่มือการทำเอกสารประกอบการสอน คู่มือการเขียนหนังสือตำรา แนวปฏิบัติการเตรียมการและนำเสนอผลงานวิจัย เทคนิค แนวทางการเขียนบทความทางวิชาการ คู่มือการจัดการความรู้ ซึ่งรวบรวมเอาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำเอกสารทางวิชาการ การพัฒนางานทางด้านการศึกษา การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สำหรับอาจารย์บุคลากร และบุคคลทั่วไปที่สนใจใฝ่รู้เพื่อนำไปพัฒนางานพัฒนาตนเอง เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ แต่สำหรับความรู้ที่เป็น Tacit Knowledge ที่เกิดจากความรู้ความสามารถประสบการณ์ที่อยู่กับตัวบุคคล อาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ทาง

ด้านวิจัยและมีความเชี่ยวชาญในการเขียนบทความทางวิชาการ ได้จัดให้มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการเป็นวิทยากรให้ความรู้เชิงปฏิบัติการเป็นที่เลี้ยงและเป็นแกนนำในการสนทนา เสวนาทางวิชาการ การสร้างกลุ่มเป็นชุมชนนักปฏิบัติ (Communities of Practice) รวมทั้งการแบ่งปันโดยการจัดประชุมเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการระดับชาติของคณะศึกษาศาสตร์ซึ่งจัดขึ้นทุกปีเป็นเวทีให้อาจารย์ นักศึกษา นักวิชาการและบุคคลทั่วไปได้มีโอกาสแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน

ในปี 2558 อาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้มีโอกาสนำเสนอผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการ เพื่อการเผยแพร่แบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ในการประชุมทางวิชาการที่ให้อาจารย์ในคณะได้จัดทำเอกสารประกอบการสอนและมีบางส่วนที่ได้นำเสนอผลงานทางวิชาการและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในปี 2559 ก็เช่นเดียวกับปี 2558 ที่มีอาจารย์และนักศึกษาได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการระดับชาติที่จัดโดยคณะศึกษาศาสตร์ และมีผู้นำเสนอผลงานวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและประสบความสำเร็จได้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการและยังมีการพัฒนางานวิชาการมีการปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนและการพัฒนาไปสู่การเขียนตำราทางวิชาการ

สำหรับปี 2560 ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความรู้ของคณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์และนักศึกษาได้นำเสนอผลการวิจัยและผลงานวิชาการในการประชุมเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ มีอาจารย์และนักศึกษาได้นำเสนอผลงานวิจัยและงานวิชาการในสถาบัน และเวทีต่าง ๆ ในระดับชาติและนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติต่าง ประเทศ มีจำนวนเพิ่มขึ้น เช่นไปนำเสนอผลงานวิจัยที่ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)

ขั้นตอนที่ 7 การทำให้การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน

โดยการจัดทำเอกสารประกอบการสอนของอาจารย์ การปรับปรุงแก้ไขเอกสารประกอบการสอนพัฒนาไปสู่การเขียนหนังสือและตำราที่ใช้ในการสอนเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่และเป็นส่วนหนึ่งในการเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการของอาจารย์เป็นการพัฒนางานและพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องสำหรับอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานำเสนอเผยแพร่ผลงานวิจัยก็เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและเป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งของการจบการศึกษา

4. แนวทางการดำเนินการสู่ความสำเร็จ

จากกระบวนการในการจัดการความรู้ทั้ง 7 ขั้นตอนดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์มีแนวทางในการดำเนินการ เพื่อให้กระบวนการจัดการความรู้ของคณะศึกษาศาสตร์ บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาอาจารย์และองค์กร เป็นกระบวนการในการดำเนินการดำเนินการในเรื่องเดิมแต่มีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบวิธีการในการปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) ซึ่งมีรูปแบบหรือวิธีการตามแบบของ “ต้นกล้าวิชาการ” ดังนี้

1. การกระตุ้นส่งเสริมให้ค้นหาความต้องการจำเป็นในการปฏิบัติงานที่บุคคลในองค์กรมีความเห็นร่วมกันว่าเป็นแนวทาง หรือองค์ความรู้ที่คณะศึกษาศาสตร์ต้องการพัฒนาในเรื่องใดบ้าง

2. การเรียนรู้และแสวงหาความรู้ร่วมกัน เมื่อทราบความต้องการของบุคคลว่าต้องการเรียนรู้หรือพัฒนาในเรื่องใด ก็มีการแสวงหาความรู้จากภายในและภายนอกองค์กร มีการอบรมพัฒนาเชิงปฏิบัติการร่วมกัน

3. การให้คำปรึกษา การเป็นที่เล็งในการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน ในคณะศึกษาศาสตร์มีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ มาให้คำปรึกษา เป็นที่เล็งให้ความรู้ คำแนะนำช่วยเหลือในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และเมื่อมีชิ้นงานเสร็จแล้วยังมีผู้ให้การตรวจสอบกลับกรองเพื่อให้ความสมบูรณ์

4. สิ่งที่สำคัญที่สุดสิ่งหนึ่งในการเรียนรู้ของบุคลากรในองค์กร หรือการสร้างเวทีหรือโอกาสในการนำเสนอผลงานเมื่อสามารถสร้างผลงานได้สำเร็จแล้ว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาตนเอง โดยทางคณะศึกษาศาสตร์ ได้จัดการประชุมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการให้อาจารย์ นักศึกษาและบุคคลทั่วไป ได้แบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน

อาจารย์และบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์ได้มีเจตคติในการปฏิบัติว่างานที่เป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ จะมีการสร้างและแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อมาช่วยให้งานประสบความสำเร็จก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ โดยมีการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ในกลุ่มคนที่ปฏิบัติงานร่วมกัน แล้วปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอจนเกิดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่พร้อมจะแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และเผยแพร่ให้บุคคลอื่นเข้าถึงและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนางานพัฒนาคนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และผลักดันให้คณะศึกษาศาสตร์เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

5. บทสรุป

“ต้นกล้าวิชาการ” เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพอาจารย์และบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์ ให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมที่จะนำไปต่อยอดพัฒนาองค์ความรู้ และให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามภาระงานที่รับผิดชอบให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผลงานทางด้านวิจัยและงานวิชาการ โดยวิธีการจัดการความรู้ที่ได้มีการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และแนวทางในการปฏิบัติงาน นำไปใช้ในการปฏิบัติงานตามภาระงานปกติพร้อมทั้งประเมิณผล และปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา เป็นการพัฒนางานและพัฒนาตนเองของอาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จนเป็นวิธีการปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (National Strategy) ที่มีเป้าหมายในอนาคตที่การพัฒนาศักยภาพคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีขีดความสามารถที่จะทำให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันได้ในเวทีโลก (ปรเมธี วิมลศิริ, 2559) การส่งเสริมให้มีการสร้างนวัตกรรมนำนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาในทุกด้าน “ต้นกล้าวิชาการ” เป็นการจัดการความรู้ที่มีส่วนในการสนับสนุนให้การพัฒนาคนไทยในศตวรรษที่ 21 บรรลุเป้าหมายให้มีคุณลักษณะและทักษะในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) เป็นการบูรณาการการเรียนรู้กับการปฏิบัติงาน การดำเนินการตามแนวทางของต้นกล้าวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ได้จัดทำคู่มือการจัดการความรู้ คู่มือในการปฏิบัติงานของอาจารย์และบุคลากร รายงานผลการดำเนินงานในรูปแบบแนวปฏิบัติที่ดี ได้จัดทำเอกสารประกอบการสอนเขียนหนังสือ ตำราทางวิชาการ ได้ไปนำเสนอ เผยแพร่ผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง อาจารย์ส่วนหนึ่งได้นำเสนอผลงานวิชาการและได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จากผลการบูรณาการจัดการความรู้กับการทำงานสำหรับนักศึกษาได้พัฒนาความรู้ทางด้านวิจัยและงานวิชาการ นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการนำผลงานวิจัยและงานวิชาการไปนำเสนอเผยแพร่ ในการประชุมทางวิชาการเพื่อการนำเสนอผลงานวิจัย และงานวิชาการซึ่งจัดโดยสถาบันอื่นๆ หรือจัดโดยคณะศึกษาศาสตร์เอง

ทั้งนี้กลยุทธ์ที่สำคัญประการหนึ่งในการสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้ให้มีการพัฒนาตนเองในด้านการวิจัย และงานวิชาการ คือการจัดการประชุมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่งานวิจัยและผลงานทางวิชาการระดับ

ชาติ ซึ่งคณะศึกษาศาสตร์มีแผนจัดการประชุมทางวิชาการระดับชาติทุกปีเพื่อเป็นเวที และสร้างโอกาสให้อาจารย์นักศึกษ และบุคคลทั่วไปที่ได้ทำงานวิจัย และงานวิชาการ ได้นำเสนอเผยแพร่ผลงานของตนเอง เป็นการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้เป็นการพัฒนางาน และพัฒนาตนเองของบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์นำไปสู่การเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ได้สมบูรณ์แบบ และครบวงจรของการพัฒนาในศตวรรษที่ 21 ได้ดำเนินการดังนี้

- 1) การกระตุ้นส่งเสริมให้ค้นหาความต้องการจำเป็นในการปฏิบัติงาน

- 2) มีการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ร่วมกัน 3) มีการให้คำปรึกษา พร้อมทั้งเป็นพี่เลี้ยงในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีการตรวจสอบกลั่นกรองความรู้ให้สมบูรณ์ใช้ได้ โดยอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์และ 4) เมื่อได้องค์ความรู้หรือชิ้นงานเสร็จเรียบร้อย จัดเวทีที่สร้างโอกาสให้นำเสนอผลงาน โดยจัดประชุมระดับชาติเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลงานทางวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

1. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. (2558). *การจัดการความรู้*. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561 จาก <http://www.dmsc.moph.go.th/audit/userfiles/files/KnowledgeManagement.pdf>
2. กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. (2559). *พิมพ์เขียว Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน*. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561 จาก <http://www.libarts.up.ac.th/v2/img/Thailand-4.0.pdf>
3. ประเมธี วิมลศิริ. (2559). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อนาคตประเทศไทยเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน*. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2561 จาก www.nesdb.go.th
4. พิชิต ฤทธิจรรยา. (2552). “แบบปฏิบัติที่ดี” *สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. 229-234. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
5. วิจารย์ พานิช. (2548). *การจัดการความรู้ฉบับนักปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภาพใจ.
6. วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552). “ความรู้”. *สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. 181-184. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
7. สนั่นจิต สุขคนธทรัพย์. (2550). “องค์การแห่งการเรียนรู้”. *สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
8. สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2550). “การจัดการความรู้”. *สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. 33-38. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
9. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *รายงานการดำเนินงานโครงการพัฒนาบุคลากรแกนนำนักจัดการความรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.
10. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.